

vitale interesser står på spil, kan krav om enstemmighed opretholdes. Det giver den fordel, at man ofte opnår en større helhed i løsningserne, idet flere områder inddrages ved den skjulte trussel om, at varetøret kan bringes i anvendelse. Så vi er altså tilfredse med varetøret i dens nuværende form.

Så vil jeg vende mig mod EU-institutionerne, først Parlamentet, som Enhedslisten ikke synes særlig begejstret for. Det har vi en lidt anden indstilling til i Det Konservative Folkeparti. Vi ser Europa-Parlamentet som en forsamling af fornuftige folkevalgte politikere, der varetager forbrugernes interesser og i højere grad kan se helheden i EU-politikken end f.eks. en kommissær, der sidder på et bestemt fagområde, som vedkommende ønsker at hygge. Derfor mener vi, at Europa-Parlamentet skal have de nødvendige beføjelser til at kontrollere Kommissionen.

Europa-Parlamentet skal i dag godkende den samlede Kommission, men det ønsker vi ændret, så Parlamentet får mulighed for, når en kommissær har fungeret på sit område et stykke tid, at stille mistillidsvotum til den pågældende.

Vi mener også, at Parlamentet skal have ret til at vælge kommissionsformand blandt et antal forskellige kandidater indstillet af EU-landenes regeringer.

Faktisk mener vi, at der bør ske en opstramning af Kommissionens arbejde. Derfor er det vigtigt, at nærhedsprincippet præciseres knivskarpt netop i relation til Kommissionens arbejde, hvor vi har oplevet en tendens til, at Traktaten tolkes vidt og bredt. Det betyder, at linjerne mellem det nationale og det fælles ansvarsområde let kan blive udvisket, og det ønsker vi ikke.

Det Konservative Folkeparti ser gerne, at Rådet får initiativret på samme måde som Kommissionen, og vi mener, at et kvalificeret flertal i Rådet skal have mulighed for at pålægge Kommissionen at fremsætte forslag, således at de enkelte lande kan komme med gode ideer og præge lovgivningen i højere grad, end tilfældet er i dag.

Om dansk nej til øget brug af flertalsafgørelser i EU kan jeg erklære mig totalt uenig. Vi Konservative mener netop, at brugen af kvalificeret flertal skal opprioriteres i Ministerrådet. Hvis vi i fremtiden bliver 20-25 medlemslande, vil EU ende som fuldstændig handlingslammet og ineffektiv, hvis vi ikke tager nogle flere beslutninger med kvalificeret flertal. Det er da muligt, at man skal have præciseret, hvilke

områder der fortsat skal underlægges varetøret, men som overordnet princip ønsker vi flere flertalsafgørelser.

Det gælder også på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område, hvor Det Konservative Folkeparti har et stærkt ønske om, at EU på et tidligere tidspunkt og på flere områder får fastlagt fællesaktioner. Sanktioner og henstillinger samt selve gennemførelsen af fælles aktioner bør kunne gennemføres ved kvalificeret flertal.

Enhedslisten har så også et forslag om EF-retten, hvor partiet vil slå fast, at de enkelte medlemslandes retsinstanser skal have forrang for EF-retten.

Heller ikke her kan Det Konservative Folkeparti komme til enighed med Enhedslisten. Når vi i EU kan vedtage retsakter, er det også nødvendigt med en instans, der kan komme med fortolkninger og afgøre tvister mellem forskellige parter, der opfatter retsakterne forskelligt. Hvis man har sagt ja til at have et fællesskab – og det har vi jo – har man også fælles forpligtelser, og for at overholde disse fælles forpligtelser har vi brug for en instans, der kan give klarhed over retsakternes formål. Samtidig hindrer vi unødigt bureaukrati i tolkningsmæssig henseende. Uden Domstolen kunne landene jo sidde med hver sin tolkning og slå hinanden oven i hovedet med den, og det ville være ganske ufrugtbar.

I Det Konservative Folkeparti mener vi, at det er vigtigt med en ensartet og effektiv tolkning af retsakterne, og det fordrer, at EF-retten har en forrang frem for nationalret på de områder, hvor EU kan lovgive.

Alt i alt må vi slå fast i Det Konservative Folkeparti, at vi slet ikke er på linje med Enhedslisten i vitale EU-spørgsmål, og vi kan derfor ikke støtte forslagene B 15, B 16, B 19 og B 20.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er positivt, at de forskellige politiske partier i dag via Enhedslistens forslag får mulighed for at stille hinanden nogle spørgsmål og finde ud af, hvor hinanden står.

Der var en enkelt ting i den konservative ordførers indlæg, som undrede mig, og det var, at man i Det Konservative Folkeparti åbenbart mener, at det er vigtigt, at der også fremover vælges én kommissær fra hvert medlemsland; det giver jo indtryk af, at det er vigtigt, at de enkelte lande føler sig repræsenteret i Kommissionen ved hver sin kommissær. Det, der undrer